

Газета Західної конференції
Церкви Адвентистів сьомого дня

№145

грудень 2017

ГОЛОС НАДІЇ

На рівні з дорослими
с. 7

Осілля євангельська програма
на «Барвінку»
с. 3

Достукатися до кожного
с. 5

Музика об'єднала покоління
с. 4

Як ми прожили цей рік?
с. 2

Тема номера

Валентин Шевчук

Як ми прожили цей рік?

Новий рік - хороший привід не тільки змінити уже набридлий календар, але й зупинитися й задуматися: як було прожито цей рік.

Традиційно про прожитий рік у служінні на теренах Західної конференції задумувались на річному з'їзді пасторів 4 грудня. Президент конференції Валентин Шевчук у своїй доповіді підсумував про служіння відділів у спільній справі проповіді євангелія.

«Діяльність конференції цього року здійснювалася в рамках всевітньої місіонерської стратегії «Заохочуючи всіх» та проекту «Європа для Христа», - повідомив Валентин Шевчук. - Завдяки зусиллям членів церкви та пасторів з допомогою Святого Духа було прибрано для Господа і охрещено 127 особи.

Зупинимось на основних і прерогативних напрямках діяльності церкви. Насамперед, з метою місіонерського навчання членів церкви регулярно по районах проводилися конгреси, де вони могли дізнатися про сучасні методи роботи та особисто на практиці пережити досвід роботи з людьми.

Навчання молоді продовжувалося на сесіях Львівського теологічного інституту, а для дітей і підлітків, майбутніх лідерів, молодіжний відділ організував спеціальні семінари. Духовному зросту молоді сприяло вивчення доктрин церкви на молодіжних зустрічах. Подяка Богу, що молодь другої Рівненської громади змогла представити найкращі знання біблійних доктрин на рівні Українського Уніону та Євро-Азіатського Дивізіону.

Молитовний відділ конференції постійно організував семінари для керівників молитовних груп по громадах, завжди перебуваючи у дусі молитви і пам'ятаючи про потреби Церкви Божої. Спеціально для пасторів було організовано молитовну підтримку по програмі «40 днів молитви»

Варто відмітити, що пастори і члени церкви здобули чималий місіонерський досвід завдяки участі

в різноманітних програмах присвячених 500-річчю Реформації, де вони змогли відмітити сучасні євангельські методи інших протестантських церков, такі як прес-тури, автопробіги, наукові конференції, молитовні сніданки, друк наукової літератури, соціальні проекти та побачити плановість їх роботи.

Діти, підлітки та молодь користувалися особливою увагою своїх лідерів та знаходили духовну та фінансову підтримку зі сторони керівництва церкви. Численні семінари, практичне навчання, походи у гори, вікторини та фестивалі, табори відпочинку, конгрес Євро-Азіатського Дивізіону, посвячення п'яти слідопитських клубів, канікулярні школи – це далеко не весь перелік заходів, проведених для молодого покоління. І, як результат, на літніх таборах в конференції було охрещено 32 молоді людини.

За звітний період пасторами проведено 68 євангельських програм, і 10 за участю іноземних євангелістів. Було розповсюджено 24 тисячі буклетів «Нове життя», що свідчить про те, що літературний євангелізм став одним із улюблених серед членів церкви. Окрім традиційних євангельських заходів набуває популярності спортивний євангелізм, соціальні програми

(«Країни Здоров'я», «Сильне покоління», Свято подяки, «Хліб Життя», скандинавська ходьба, магазини здорового харчування та інші). У наступному році планується відкриття «Школи Біблії» у кожній громаді. Місто Зарічне Рівненської області освоюється як нова місіонерська територія, на якій працюють два місіонера-добровольця.

На фінансовому утриманні в Західній конференції сьогодні знаходиться 14 літературних євангелістів, які утворюють дві групи. Зусиллями цих посвячених людей духовна література досягає найвіддаленіших територій.

Західна конференція приділяла розвитку адвентистських шкіл і освіти багато часу і уваги, адже на сьогодні ми маємо шість навчальних та три дошкільних заклади.

В минулому році було відкрито середню Тячівську школу і початкову школу у селі Ільниця. Віримо, що майбутнє нашої церкви залежить від виховання і освіти наших дітей.

Декілька нових людей прийшли в Адвентистську церкву завдяки роботі телеканалу «Надія» і радіопрограмам, які транслюються у м. Турка та у Тячівському районі. Також вагомий внесок в ефірному просторі здійснює група «Логос».

У новому періоді плануємо більш тісну співпрацю членів церкви і служителів конференції, акцент уваги на особистому євангелізмі, відновленні малих груп і домашніх церков, проведення мережевої програми з центром у м. Ковель, відкриття нової місіонерської точки у смт. Великий Березний та всього іншого, що дозволить зробити Бог і Його Провидіння».

Роберт Біро

Осінь євангельська програма на "Барвінку"

В листопаді цього року у лікувально-оздоровчому центрі «Барвінок» знову проходила духовно-оздоровча програма. На цей раз особливим гостем і ведучим програми став брат Токіч Імре з Угорщини. Др. Токіч є вчителем теологічного інституту в Угорщині, вже більше чверті століття звершує викладацьку діяльність та пасторське служіння, є автором та ведучим теле- і радіопрограм під назвою «Релігія та культура» в Будапешті. Він є автором уроку суботньої школи по книзі пророка Єремії.

В адвентистській газеті «Життя та здоров'я», що виходить щомісяця на Закарпатті угорською мовою, було надруковано запрошення на цю євангельську програму. Крім цього, через вищезгадану газету розігрувалась і лотерея, 10 переможців якої мали змогу поїхати на програму за кошти, виділені відділом нац. меншин. Готувались також угорські громади Мукачівського та Берегівського районів, члени церкви запрошували своїх друзів та знайомих. Адже вперше для угорців була можливість почути вістку надії в «Барвінку» на своїй рідній мові, на цей раз з перекладом на українську мову. І Господь відповів на молитви своїх дітей – всього на десятиденній програмі було присутньо близько 43 відвідувача, 18 з яких були угорці із Закарпаття.

Тема щоденних зустрічей була «Розп'ятий на хресті». Щоранку і щовечора гості програми разом з братом Токічем подумки переносились у ті далекі часи, коли по

нашій землі ходив і служив на ній Ісус Христос. Завдяки особливому таланту від Бога у відтворенні і словесному зображенні важливих подій і життєвих сцен з життя Ісуса, брат Імре глибоко і аргументовано розповідав про останній тиждень життя Спасителя. Треба зазначити, що лектор є водночас і археологом та невпинним шукачем нових даних про біблійні часи і події, і, як сам він розповідав, не одноразово проводив археологічні розкопки, дослідження на Близькому Сході, в Палестині, Ізраїлі та інших, пов'язаних з Біблією історією країн. Тому своїм слухачам він зміг розказати і про такі зовсім недавно відкриті наукою факти, про які вони чули вперше. Разом з братом Імре приїхала і його дружина, Моріка, яка талановито декламувала вірші перед лекціями.

Духовні теми гармонійно доповнювали лекції по здоров'ю, які проводила лікар з Одеси сестра Світлана Климчук.

Перекладачем угорських лекцій на українську мову, а медичних лекцій та всієї програми на угорську мову був місіонер із Закарпаття Роберт Біро.

Важливий внесок у проведення цієї євангельської програми внесли пастори Бондар Богдан, Михайло Староста, директор санаторію Андрій Бабенцов, які щоденно проводили біблійні уроки, були ведучими програми, вирішували різноманітні побутові питання, проводили молитовні гуртки.

Всім присутнім запам'ятались смачні і корисні для здоров'я страви, кулінарні класи, незамінна ранкова зарядка, прогулянки, лікувальні процедури, масажі, щоденні веселі фотозвіти та лотереї.

Але найбільш радісною подією і ніби коронацією цієї програми стало урочисте водне хрещення. Заповіт з Богом уклали четверо чоловік. Було особливо приємно серед охрещених бачити молоду угорськомовну сестру Габрієллу з Виноградова, друга сім'ї Біро, яка довгий час шукала Господа, і на програмі знайшла Його.

Всі присутні на програмі ще раз могли переконатись, що Боже Слово і Його безмежна любов та істина об'єднує людей всіх національностей, як українців, так і угорців. Ще живі, свіжі згадки про цю зустріч, а вже незабаром у «Барвінку» буде проведена чергова програма, на початку 2018-го року. Варто і важливо приїхати і привести своїх родичів і друзів, які ще не чули добру вістку спасіння! До зустрічі у «Барвінку»!

Музика, яка об'єднала покоління

16 грудня в Церкві Адвентистів сьомого дня села Пожарки було святкове служіння, яке розпочалося з чудової музики, тому що місцевому духовому оркестру виповнилося 90 років. І це не просто дата, це перемога, адже з довоєнних часів і до сьогодні в цій громаді лунає музика.

Історію оркестру висвітлив Колбач Володимир Євгенович, і тільки почувши всю історію починаєш розуміти, наскільки потрібно любити свою справу, бути відданим музиці, щоб жертвувати заради музики і служіння не тільки часом, а й фінансами. Адже в довоєнні часи, та й пізніше, музичні інструменти

коштували дуже дорого. Не всі могли собі дозволити таке щастя, доводилося збирати кошти роками, але благородна ціль та бажання прославляти Бога перемагали. Музиканти-старожили розповідають про те, що оркестри виконували служіння на весіллях, похоронах, грали на фронтах, на залізничних дорогах при відправці військових, із різними емоціями і в різних обставинах істина торкалася сердець там, де не могло їх досягти звичайне слово. В розвиток оркестру внесла свій вклад не одна людина. Минають роки, змінюються покоління, оновлюється склад оркестру, змінюються інструменти, але розвиток

не припиняється. Проте і сьогодні є інструменти, які зберігаються як велика цінність, передаючись від діда до батька, і від батька до внука. Репертуар змінюється, але незмінною залишається ціль – прославлення і звеличення Бога. Сьогодні основний склад оркестру налічує 27 музикантів, найстаршому учаснику 62 роки (Чирук Володимир), а його внук - найменший музикант (Чирук Артем, 12 років). І тепер, навіть через 90 років, коли дивишся на щасливі обличчя музикантів та їх керівника (Чирука Олександра) можна бути впевненим, що музика й надалі буде лунати, і прославляти Бога завжди буде кому.

Віктор Власюк

Місійна робота не припиняється і взимку

Протягом грудня в Західній конференції пройшло три місіонерських конгреси: у Шацьку, Тячеві (Вишково) та Млинові. Звичайно,

погодні умови не завжди сприяли практичній частині даного заходу. Холод, сніг із дощем та сильний вітер перевіряли нашу іноді слабку віру. Десь вона хиталась і закрадалися сумніви, проте, коли місіонери сміливо йшли на зустріч перешкодам, Бог дарував чудові досвіди. Деякі люди, бачачи негодю, навіть не запитували, що ми пропонуємо, а просто брали літературу і газети: "Якщо в таку погоду носите, то,

значить, це щось важливе". Важливим результатом такого служіння є те, що церква через спільну працю об'єднується в одну сім'ю. Для менших громад місійна субота стає справжнім святом. Варто відзначити, що зустрічались люди, які дивляться із захопленням ТК Надія, особливо програму "2Я". Тому, поки двері благодаті залишаються відкритими, потрібно використовувати можливості, які дає нам Бог. Адже Він залишив нам чудову обітницю: "І перебуватиму Я з вами повсякденно аж до кінця віку".

На місійних полях

Роберт Біро

Достукатися до кожного

Служіння румунському населенню

Починаючи з 11-го грудня протягом двох тижнів в Закарпатському селі Нижня Апша (Діброва) проводився продаж літератури. Це село є досить незвичайним по трьом причинам: по-перше, майже все населення цього села розмовляє румунською мовою, друга рідна мова - російська. Друга особливість – це без перебільшення неповторний розкішний архітектурний стиль будинків цього села, які нагадують палаци або середньовічні фортеці з колонами, баштами, балконами і обов'язково з огорожами та воротами з кованого заліза або навіть з нержавіючої сталі. І третя особливість цього села – майже 70 % населення є членами організації Свідків Єгови. Це робить служіння літературного евангелізму на цій території дуже цікавим, а іноді й непростим. Але для Божої істини не існує перешкод!

І Господь для жителів Нижньої Апші вже вдруге відкрив можливість через адвентистські друковані видання пізнати істину для останнього часу. Два роки тому в цьому селі вже працювала ціла група літературних евангелістів з Румунії, тоді вона змогла охопити все село. Цього ж разу для поширення літератури з Румунії приїхав брат Джордж Татару, родом з Молдавії, який проживає в Румунії і іноді звершує служіння літературного евангелізму, знає і російську мову. Від відділу нац. меншин Західної конференції до нього приєднався місіонер Роберт Біро, служитель Вишківської

громади. Організатором цього проекту був літературний евангеліст з Румунії – брат Йончов Ерік, який раніше і сам неодноразово приїжджав на Закарпаття для служіння, та Роберт Біро. Фінансову підтримку а також літературу румунською мовою надали угорські та румунські громади з Трансільванії, Румунський Уніон, громада с. Тересва на чолі з пастором Мокрушенко Дмитром, яка потурбувалась про харчування евангелістів та Західна конференція, яка допомогла з покриттям дорожніх витрат. Окремо треба згадати брата Цуберу Юрія, який надав свій затишний будинок у с. Тересва для проживання літературних евангелістів.

За цей період було багато приємних досвідів. Найважливішим і практично щоденним досвідом було те, що багато навіть тих жителів села, які належать до організації Свідків, були зацікавлені в придбанні нашої літератури, зокрема книги «Велика боротьба». Під час служіння евангелісти зустріли і таких людей, які вже були знайомі з Церквою АСД, мали багато нашої літератури. Дехто із жителів села кожного року їздить до нашого санаторію. Одна жінка з радістю купила аж дві книги «Велика боротьба» румунською мовою: для себе та на подарунок. Особливі дружні стосунки утворились з тими небагатьма сім'ями баптистів, які проживають в Нижній Апші. Вони просили обов'язково знову зайти до них. Було також приємно відмітити, що

дехто з односельчан дуже позитивно відгукувався про своїх знайомих, членів адвентистських громад Тересви та Тячева, і вже тільки на цій підставі купував книги.

Літературу румунською мовою, зокрема книги про суботу, а також газети «Вічний скарб» евангелісти залишали в кожному дворі, навіть якщо не вдавалось зустрітись з хазяїнами. Крім книг в кожній оселі були залишені буклети про телеканал «Надія», про 8 принципів здорового способу життя та нові буклети про центр відпочинку «Барвінок». Іноді відбувались і тривалі дискусії з членами організації Свідків, і Господь завжди давав мудрість для правильних відповідей, нагадував потрібні Біблійні вірші. Було помітно, що дехто з опонентів серйозно задумався над почутим, приймав подарункові книги. Загалом за два тижня служіння в селі Нижня Апша було продано 25 румунських і три українські книги «Велика боротьба», ще по одній книзі «Патріархи і Пророки» і «Дії Апостолів», а також поширено близько 500 інших книг румунською мовою, таких як «Дорога до Христа», «Субота», «Перемога Божої любові», «Історія спасіння» та інші книги, журнали «Ознаки часу».

За цей період брати Джордж і Роберт змогли охопити тільки половину села, тому в 2018-му році з Божою допомогою служіння літературного евангелізму серед румунського населення матиме продовження.

Наша історія

Валентин Шевчук

Історія виникнення та розвитку Адвентистської церкви в селищі Маневичі

21 жовтня 2017 року Дім молитви Адвентистської церкви в Маневичах був наповнений щертю. Адже подія, яку відмічала громада, поважна, подвійний ювілей: 80 років з часу заснування громади і 20 років з часу її відтворення. Це був благословенний суботній день, наповнений чудовою атмосферою братнього спілкування, хоромим співом, приємними спогадами Божих благословень минулих років. А починалося все в далеких 1920-тих ось як ...

Заснування Адвентистської церкви в селищі Маневичі пов'язане з іменем Андрія Михальського, який в середині двадцятих років прибув до цього містечка. Андрій Михальський народився в 1893 році неподалік міста Люблін. У віці чотирьох років втратив батьків і виховувався у католицькому оточенні, перебуваючи у важких життєвих обставинах. І саме цей спосіб життя гартував його характер і готував до важких завдань, які очікували його в майбутньому. З адвентизмом вперше познайомився в 1912 році в місті Любліні під час біблійних уроків, які проводила місіонерка Ева Будевич, від якої він отримав свою першу Біблію.

В 1914 році (вже одружений) був мобілізований до російського війська і впродовж чотирьох років був учасником Першої світової війни. Після повернення з фронту він знайшов свою загублену духовну сім'ю та в 1920 році приймає через пастора К. Ренфельда хрещення в церкві Адвентистів сьомого дня, а згодом охрестилася і його дружина Яніна. З 1922 року він проживав у м. Любліні, де в статусі колполтера займається розповсюдженням релігійної літератури в його околицях.

Фінансові труднощі та неможливість знайти роботодавця, який надавав би йому суботу вихідним днем, спонукало сім'ю Михальських переїхати на Волинь. І саме в

Маневичах Андрій знайшов роботу столяра у меблевому цеху із вихідним у суботу.

У вільний час Андрій активно займався місіонерською діяльністю. У своєму будинку він організував курси вивчення Біблії, на які запрошував рідних та приятелів, а фізично хворим Андрій, як знавець народної медицини, пропонував трав'яні ліки. Також він поширював багато книг і брошур. Щодо релі-

гійних справ, Андрій був активним учасником усього того, що відбувалося в житті адвентистської спільноти на Волині. Так, наприклад, він не тільки регулярно випишував церковний журнал «Слуга збору», але й на його шпальтах в 1931 році активно брав участь у теологічних диспутах. Таким чином в результаті різнопланової місіонерської діяльності Андрія Михальського на початку тридцятих років у Маневичах з'являються перші родини, які стали осередком майбутньої громади Адвентистів. Серед них були сім'ї Савчуків, Приходських, Мориців, Шульців, Курчик та інші. Членами церкви були представники різних національностей: українці, поляки, німці.

Громада кількісно зростала (їх число становило більше 30 осіб), тому для її стабільного розвитку керівництво Східної конференції в 1936 році на духовну роботу у Маневичі направили молодого пас-

тора Василя Макарчука, а згодом Кирила Мокієвича. На Х з'їзді, який проходив у травні 1937 року в селі Пожарки, група Маневич була прийнята у склад сестринських громад Східної конференції, проте проіснувала вона недовго. Друга світова війна розкидала членів Маневичської церкви по різних куточках світу, а при приході радянської влади громада адвентистів припинила свою діяльність. Андрій Михальський із сім'єю був висланий в Сибір. Через 60 років, в часи нової України, син Андрія, Георгій, який був народжений у Маневичах, при поверненні у рідне селище запалав бажанням відродити духовну справу свого батька Андрія Михальського. В 1997 році на запрошення Георгія у Маневичі прибули зарубіжні євангелісти Ларі Ліхтенвольтер і Леон Мащак. В результаті проведення євангельської програми було охрещено 8 осіб, що заклало фундамент нової громади. Наступні програми привели до громади нових членів церкви. Виникла потреба у власному молитовному будинку. В свій час, вже за новітньої історії церкви, служіння в громаді звершували пастори: Матвійчук Юрій Васильович, Петрів Віталій Зіновійович, Стасюк Ярослав Леонідович, Романюк Дмитро Михайлович, Левицький Валерій Іванович, Савчук Олександр Олександрович, Слупко Олександр Олексійович, а з 2016 року - Малярчук Максим Анатолійович. Сьогодні громада Адвентистів сьомого дня у селищі Маневичі нараховує 26 членів і має власну культову споруду. Мрія і духовні зусилля представників двох поколінь батька і сина об'єдналися, щоб виконати Христову місію «Ідіть і навчіть».

Лариса Шуляк

На рівні з дорослими

„Я ще замалий для піхотних військ...“ - наспівуємо, коли хороший настрій. Можливо, ми ще не можемо дістатися до верхньої полиці шафи, не можемо самі керувати автомобілем, і ще є багато справ, які ми не зможемо зробити, аж поки не виростемо. Проте в армії Ісуса для кожного знайдеться місце і робота. 25 листопада в с. Іваничі, що на Волині, відбувся місіонерський конгрес за участю дітей церкви м. Володимир-Волинського. Конгрес підтримали також громади Горохова, Нововолинська та керівник конференції по місійному служінню Власюк Віктор.

Особливістю даного конгресу була в тому, що основне служіння проповіді проводили діти з клубів «Бобренята», «Шукачі пригод» та «Слідопити», яких було більше 30 чоловік. Місцева громада гостинно прийняла всіх учасників. Після смачного обіду діти разом із дорослими пішли роздавати газети та книги.

Головоломка

ї	к	ц	т	ь	є	л	и	с	е	й
о	н	а	а	м	а	н	п	и	д	о
є	п	р	о	к	а	з	а	р	і	р
й	а	о	н	с	в	ю	с	і	в	д
о	р	р	х	р	а	я	и	я	ч	а
а	п	д	й	а	н	с	і	к	и	н
ц	а	о	ц	е	а	щ	а	й	н	ф
п	р	о	р	о	к	л	ї	я	а	х

Маленьку дівчинку, можливо, твого віку забрали із рідного дому, від батьків і друзів в зовсім іншу країну. Її заставляють виконувати різну роботу по дому. Проте, у цій важкій для неї ситуації вона не забула те, що навчилася удома: Бог мене любить і ніколи не залишить. Дівчинка живе у домі, де поклоняються чому завгодно, тільки не Богу. Тільки вона одна, маленька дівчинка, знає про істинного Бога. Але вона не втрачає можливості розповісти про Бога, в Якого вірить. Коли дівчинка бачить свою господарку засмученою, щиро співчуває їй і підказує, де шукати допомогу. В результаті її щирої віри і доброти, ця сім'я повірила в Бога, а господар був сцілений від важкої смертельної хвороби.

Цю історію ти можеш прочитати у Біблії, II Книзі царів 5:1-19.

У головоломці відшукай слова: Сирія, Нааман, цар, проказа, Єлисей, Йордан, Авана, Парпар, пророк, дівчина

Остання сторінка

Дорога Божа Церкво!

Дозвольте від щирого серця привітати вас з новим 2018 роком!

Господь рясно благословляє і охороняє нас протягом минулого року, за що Йому велика подяка! Тому наше бажання, щоб Господь і надалі провадив кожного з вас по житті. Нехай Він благословить ваші родини, посилає добробут у ваші домівки, дарує здоров'я та збагачує вас духовними та матеріальними благами.

«Нехай не опустяться руки твої! Господь, Бог твій, серед тебе, - Велет спасе! Він у радості буде втішатись тобою, обновить любов Свою, зі співом втішатися буде тобою!» (Соф. 3:16-17).

З повагою та найкращими побажаннями редколегія газети «Голос надії»

„Голос Надії“ - газета Західної конференції Церкви Адвентистів сьомого дня.

Засновник - Церква Адвентистів сьомого дня. Свідцтво про реєстрацію - РВ №345 від 4.10.2002 р.

Відповідальний за випуск - директор Відділу інформації ЗК Руслан Бабій babiy-rus@ukr.net

Редакційна колегія: Валентин Шевчук, Віталій Шевчук, Михайло Матвійчук, Руслан Бабій

Редактор, коректор, компютерна верстка і дизайн - Марія Власюк

Газета є некомерційним неприбутковим виданням, що видається і розповсюджується за пожертви

Адреса редакції: м. Львів, вул. І. Багряного, 36а, тел. 237-12-13. Для листування: 79041 м. Львів, а/с 6241

Друк: ФОП Прокопчук С.А.

Наклад 600 примірників